

Algorytm - zbiór precyzyjnych instrukcji wraz z regułami, w jakiej kolejności mają być wykonywane, oraz kiedy ich wykonywanie należy zakończyć.

„Precyzyjna instrukcja” może nie mieć sensu na danej platformie - procesory są w stanie wykonywać jedynie proste operacje arytmetyczne, podczas gdy w algorytmach często stosujemy bardziej złożone obiekty (np. macierze, napisy, obrazy, ...).

Język programowania - notacja pisania programów, czyli opisów algorytmów.

Idea: programy mogą dopuszczać instrukcje, które nie mają odpowiedników w kodzie maszynowym; definiowanie złożonych obiektów, oraz operacje na nich.

Programy napisane w danym języku muszą zostać przetłumaczone na język maszynowy, aby mogły zostać wykonane. Służy do tego oprogramowanie: **kompilatory** i **interpretery**.

Instrukcje w języku \Rightarrow Kompilator/
interpreter \Rightarrow Kod maszynowy

Tłumaczenie może odbywać się w krokach, używając języków pośrednich (np. C# \Rightarrow CIL \Rightarrow interpretacja i produkcja kodu maszynowego just-in-time).

Fundamentalne różnice między interpreterem a kompilatorem - materiał na inny wykład.

Języki programowania (języki naturalne też) - opis przez składnię (syntax) i semantykę (semantics).

Składnia - reguły stanowiące, co jest poprawnym (albo: „legalnym”) wyrażeniem lub instrukcją w języku.

Przykład: wyrażenia arytmetyczne składają się z liczb, zmiennych, symboli operatorów arytmetycznych, nawiasów. Istnieją reguły konstrukcji poprawnych wyrażen (operatory muszą pojawiać się między podwyrażeniami, nawiasy otwarte muszą zostać zamknięte, etc.).

Semantyka - znaczenie poprawnych wyrażen języka.

„ $a + b$ ” to wyrażenie, którego wartość jest liczbą będącą sumą a i b .

W większości języków programowania pracujemy z **obiektami** (liczby, napisy, obrazy, listy zakupów, gatunki książek, ...).

W Pythonie, każdy obiekt ma **typ**. Typ obiektu determinuje jakie wartości może przyjmować obiekt, i jakie operacje można na nim wykonać.

Niektóre elementarne, wbudowane typy w Pythonie:

Nazwa	Znaczenie	Przykładowe wartości
int	liczba całkowita	1337, -1
float	liczba zmiennoprzecinkowa	2.5, -7e100
bool	wartość logiczna	True, False (jedyne)
str	napis (string)	"abc123", "X Y Z"
NoneType	„brak wartości”	None (jedyna)

Wyrażenia arytmetyczne

Wyrażenia arytmetyczne - wyrażenia reprezentujące liczby.

Skonstruowane z:

- operatorów arytmetycznych, liczb, nawiasów,
- nazw reprezentujących obiekty (o tym zaraz),
- pewnych podwyrażeń (o tym później).

Operatory arytmetyczne (w kolejności wykonywania):

- 1 `**` (potęgowanie),
- 2 `-`, `+` (jednoargumentowy minus i plus),
- 3 `*`, `/`, `%`, `//` (mnożenie, dzielenie, modulo, dzielenie całkowite),
- 4 `+`, `-`,
- 5 `...`

Nazwa - identyfikator obiektu. Dowolnemu obiektowi można nadać nazwę i używać jej w kodzie, reprezentując ten obiekt.

Podstawowa składnia:

```
nazwa = wyrażenie
```

np.

```
r = 5  
area = 3.14 * r ** 2
```

Wartość wyrażenia z prawej strony wyliczana jest raz - w momencie przypisania.

Dwa rodzaje „napisów”: instrukcje (statements) i wyrażenia (expressions).

Instrukcja - powoduje zmianę stanu programu, nie posiada wartości (np. przypisanie)

Wyrażenie - wylicza się do pewnej wartości (tzn. obiektu pewnego typu).

Wyrażenia konstruowane z:

- operatorów, stałych, nawiasów,
- nazw reprezentujących obiekty,
- podwyrażeń.

Niektóre operatory (w kolejności wykonywania):

- 1 arytmetyczne,
- 2 \leq , $<$, $>$, \geq - nierówności,
- 3 $==$, $!=$ - równość, nierówność,
- 4 `not` - negacja,
- 5 `and` - koniunkcja,
- 6 `or` - alternatywa.

Wejście/wyjście

Wejście/wyjście: wbudowane w język `input()` i `print()`.

```
print(wyrazenie1 , wyrazenie2 , ...)
```

np.

```
print(" Hello" , " World!" , 12 + 10)  
>> Hello World! 22
```

```
s = input(" Podaj _napis" )
```

Konwersja typów:

```
n = int(2.5)
```

Np. `str` \rightarrow `int`, `str` \rightarrow `float`:

```
n = int(input(" Podaj _liczbe _calkowita" ))  
x = float(input(" Podaj _liczbe _rzeczywista" ))
```

Przepływ sterowania

Pewne sposoby kontroli kolejności wykonywania instrukcji:

Instrukcja warunkowa.

```
if wyrażenie: instrukcja
```

```
if wyrażenie:  
    instrukcja1  
    instrukcja2  
    ...
```

```
if wyrażenie1:  
    instrukcja1  
    instrukcja2  
    ...  
elif wyrażenie2: # dowolna ilość razy  
    instrukcja3  
    ...  
else:  
    instrukcja4  
    ...
```

Przepływ sterowania

Pewne sposoby kontroli kolejności wykonywania instrukcji: pętle*
(pierwsza przymiarka)

```
while wyrażenie: instrukcja
```

```
while wyrażenie:  
    instrukcja1  
    instrukcja2  
    ...
```

```
for nazwa in range(n, m): instrukcja
```

```
for n in range(1, 10):  
    print(n)
```

* - pętla while będzie na drugim wykładzie.